

Lokalí

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Téma čísla: Klubovny

Mikulášské putování
Rozhovor s ATRIm
Betlémské světlo
Proč pracuji v charitě
...a další

OBSAH

VE STÍNĚ HRANATÉHO SLUNCE
STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA NA HORY
ROZDÁVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA
VÝPRAVA METREM A ŠÁRKOU
PRAHOU PLNOU STRAŠIDEL
NOVOROČNÍ VÝŠLAP OLDSKAUTŮ 1.1.
2013 ...NA PETŘÍN
MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ ZA ČERTEM
BARNABÁŠEM 2012
VÝLET OS DO BEROUNA
ZASE PO ROCE NA BRDECH
OS HLÁSÍ
KLUBOVNY
NAUČNÁ STEZKA MÝTO V NEDVĚŽÍ
POZVÁNKA NA POCHOD DR. ROBERTA
ŠUMAVSKÉHO

KŘÍŽOVKA K „SNP“
ROZHOVOR – ATRI
PROČ PRACUJI NA CHARITĚ
PŘEDSTAVUJE SE: BEŇA
HISTORIE MIKULÁŠSKÉHO PUTOVÁNÍ

Milí čtenáři,
vítám vás u prvního čísla v novém roce. Z článků, které byste neměli minout, bych vám rád doporučil první ze série rozhovorů s polistopadovými vůdci 35. střediska Jaroslava Rady. Bobo tentokrát zpovídal ATRIho. Velmi mě zaujal článek sestry Viki Proč pracuji na charitě. Nebudu o něm více prozrazovat, než to, že stojí za přečtení. A v tématu čísla se s Kubou zamýšlíme, co pro nás znamenají klubovny. O vaši čtenářskou přízeň se i nadále uchází vaše

Redakce Lokali

PLÁNOVNÍK

SKAUT-PUNK Z 309. ODDÍLU STŘELKA

Pozvánka hlavně současným i bývalým členům roverského kmene:

V sobotu 9. března v klubu U Tvrze (Praha 4) vystoupí skaut-punková kapela No Artist. Můžete se těšit na staré i nové písně ze špinavých koutů zkušebny i na další dvě kapely, které přijedou až z České Lípy. Takže BUĎTE PŘIPRAVENI na pořádný punk a pogo!
Více info na www.banzone.cz/nartist nebo na FB: NO Artist (Official)

JARNÍ MAŠKARÁDA

aneb skauti ze Strašnic srdečně zvou všechny děti, kamarády, rodiče a přátele na **KARNEVAL** a další překvapení.

Kdy: 7.4. 2013, 14:00 – 16:00 hodin

Kde: Sokol Hostivař, U branek 674/7, Praha 15 – Hostivař

Spojení: tram 22, 26; bus 101, 122, 175, 181 - zastávka Hostivařská, dále pěšky do kopce ulicí Hostivařská, nadchodem přes koleje a doprava ulicí U branek (600 m)
vlak Nádraží Hostivař

Akci pořádá

Junák – svaz skautů a skautek ČR

Středisko J. Rady, Praha 10

Další informace na miraboc@volny.cz nebo na tel.: 739 560 530

VE STÍNU HRANATÉHO SLUNCE

30. 11. – 2. 12. 2012

TECKLIS/STŘELKA 309

Na Mikulášskou víkendovou výpravu jsme po tom, co se dá nazvat zralou úvahou, připravili pro kluky malý dárek. Jakou malou odměnu za to, že budou vystupovat na Mikulášském putování jako čerti, jsme sehnali několik počítačů a v Černokostelecké klubovně je propojili, takže kluci si mohli zahrát spolu, či proti sobě, řadu her.

Na tomhle místě nechci rozvádět argumenty pro a proti hraní počítačových her – už proto, že všechny mnohokrát zazněly jinde a nikoho nepřesvědčily, aby změnil názor. Ale skutečnost je, že mladí jimi žijí, a tak mělo vedení mnohokrát pocít, že pozoruje ryby ve vodě. A když jsme se pak do vody ponořili taky, zjistili jsme, že ty ryby budou asi druhu *Pygocentrus nattereri* – pyraně. Ve výsledku to bylo velice zajímavé, všem se to líbilo, a tak se s vámi podělím o pár postřehů.

Samotné propojení strojů bylo náročným úkolem, který prozkoušel naše znalosti techniky až na samou hranici, ale povedlo se.

Hrály se dvě hry: Call of Duty2 („Volání povinnosti“), která hráče staví do role vojáka druhé světové války a hráči v rámci jednoho týmu musí spolupracovat a taktizovat, aby vyhráli nad tím druhým. Abychom to nějak ukotvili, navštívili jsme v sobotu vojenské muzeum na Vítězkově. Skauti se tam setkali s pojmy známými z obrazovky a skrze ně si něco určitě zapamatovali i o událostech obou světových válek, kterým se muzeem věnuje. Nemluvě o tom, že si vyzkoušeli, jaké to je skákat po opravdovém tanku a to vše s výkladem Mrňouse, který o tématu něco ví.

Druhá hra, velice oblíbená posledních pár let, se jmenuje Minecraft. Pokud jste si někdy hráli s Legem, víte zhruba z poloviny, o co jde. Pouze hráč je opravdu jen jeden člověk a vše, z čeho chce stavět, si musí někde nasbírat. Není jasný cíl, takže se můžete rozhodnout, jestli si postavíte dům, vykopete důl, budete lovit divokou zvěř nebo sázet stromy. Nejvýhodnější je spolupracovat, i proto, že se objevují hladoví nepřátelé – naše společnost se tak po úvodních společných úkolech rozdrobila do spolupracujících dvojic, které se vzájemně předháněly, kdo bude honosněji bydlet, vlastnit více zlata nebo větší důl. A to vše naprosto hranaté, z kostiček.

Přestože mužstvo nejraději vzpomíná na hry, nejen jimi živ je člověk. Proto jsme zařadili i krátkou rozvíčku v Excelu a sobotní odpoledne strávili v muzeu a procházkou po Praze, která skončila u nově rozsvíceného stromu na Staroměstském náměstí. A rozhodně nezapomeňme na Mikulášské putování, kde čerti několik hodin mrzli a Mikuláš byl rád, že tentokrát neztratil plášť a Anděl litoval, že nemá čertí kožich.

Abych to shrnul – byla to výprava jiného typu. Účastníkům se líbila a není důvod ji znova nezařadit. Ale zase někdy za rok – opravdová příroda má něco do sebe.

foto: 309. oddíl
připraven na boj
s hladovými obludami
– Minecraft
zleva: Bob, Meloun,
Krab, Marty a Tecklis

STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA NA HORY

31.1. - 3.2. 2013

V PODÁNÍ SARDINKY A PRSKAVKY Z 305. SMEČKY VLČAT S DROBNÝMI KOMENTÁŘI
ŘÍZKA

✓ ážení čtenáři, tento článek vzniknul poněkud kuriózně, protože:

- 1) jsem opět neuhlídal uzávěrku prvního letošního Lokali,
- 2) když už jsem dostal od Boba „upomínku“, že by bylo dobré něco dodat, řekl jsem si OK, vybereme něco z naší kroniky a rychle napsal Tecklisovi, že v pondělí večer po naší schůzce (holt tři dny po uzávěrce) nějaký příspěvek pošlu,
- 3) na onu schůzku měl jeden nezdráník ze smečky donést po šesti týdnech dlužnou kroniku, z které bych něco vybral, ale on ji opět nedonesl,
- 4) po kronice jsem se pídil až na samém konci schůzky, tím pádem jsem se pozdě dozvěděl, že z kroniky nic nepoužiji, a tudíž jsme ani nemohli s kluky něco sepsat v jejím průběhu. Dohodli jsme se proto na následujícím:

Tedy, že mi Sardinka a Prskavka ještě večer po schůzce rychle pošlou nějaké příspěvky ze zmíněných střediskových hor (na kterých jsem nebyl) a já je dám dohromady a pošlu Tecklisovi. Konkrétně jsme se dohodli tak, že Prskavka pošle nějaké povídání ze čtvrtka a pátku a Sardinka něco ze soboty a neděle. Mňo, tak že je pondělí 21:09 a zatím došlo jenom něco od Sardinky, a tak ještě čekám a čekám...:-) ...21:20! A už došel i kousek od Prskavky. Jenom ještě musím podotknout, jelikož už to bylo navečer a na poslední chvíli, že jsem kluky nabádal, že to nemusí být dlouhé. No, je vidět, že tentokrát stoprocentně poslechli :-). A za sebe dodávám – takhle by článek do Lokali vznikat neměl, takže doufám, že se z toho poučíme a do jarního čísla dodáme články včas a s chutí!

Čtvrtek

Ve čtvrtek se nic moc nedělo, jen jsme se přemístili autobusem do klubovny na Vlčím vrchu v Liberci a vybalili si. *No asi nemusím dodávat, že se nejprve na Strašnické naložily lyže a co se vešlo ke Žvejkovi do auta a jelo se na Černý Most, na autobus Praha – Liberec. A jinak předpokládám, že se toho událo ještě celkem dost.*

Pátek

Vstávali jsme cca v 8:00 a až na výjimky se jelo lyžovat. Sníh celkem ušel, ale později se svah změnil v ledové plotny a hroudy sněhu. Nelyžaři strávili den v IQ parku. Po večeři a po dlouhém ponocování jsme šli spát.

Sobota

V sobotu jsme stávali brzo, abychom byli co nejdříve na sjezdovce. K snídani byla nutela, marmeláda a pečivo. Nelyžaři ještě zůstali v chalupě a lyžaři šli na autobus pak na tramvaj a byli na sjezdovce. Všichni se přezuli a šli jezdit. Sníh byl velmi špatný, byl mokrá a sypký. Foukalo a padal zmrzlý sníh, přežili jsme to ještě zbytek dne a jeli zas tu dlouhou cestu domů (do zapůjčené klubovny). Večer jsme se dozvěděli, jak si to užili nelyžaři v botanické zahradě a na rozhledně a ještě jsme si poslechli, jak si zalyžovali běžkaři. Dali jsme si večeři, zahráli si stolní hry a šli spát.

Neděle

Ráno jsme si začali balit a uklízet celou chalupu. Když jsme uklidili chalupu, tak jsme se vydali na cestu městským autobusem a potom Student Agency do Prahy na Černý Most. Dalším přeplněným autobusem na Strašnickou, kde jsme si vyzvedli lyže a snowboardy.

No a co ještě dodat? Na schůzce jsme se o horách bavili, takže ještě vím, že kluci si to i přes nepřízeň sněhových podmínek asi celkem užili. Sardinka absolvoval rychlokurz jízdy na snowboardu, ale Míša ani nelyžoval, protože na něj skočila nějaká choroba (?). A někteří skauti zase pro změnu prý nelyžovali proto, že chtěli peníze místo za vleky utratit radši za nějaké pochutiny, případně dali přednost paření her na jejich „chytrých“ telefonech. No tak hlavně že se kvůli tomu vydali i s lyžemi až na hory :-).

Čtvrtek a pátek zapsal Prskavka, sobotu a neděli Sardinka, upravil Řízek.

ROZDÁVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA

23.12.2012

BOBO

✓ neděli odpoledne, těsně před Štědrým dnem jsme uskutečnili na dvou místech v Praze 10 rozdávání Betlémského světla. Akce byla již delší dobu plánována, registrována na oficiálním webu a tak jsme nechtěli nechat nic náhodě. Již v sobotu večer jsme vyzvedli dřevěný stánek, který pro rozdávání světla sloužil i na jiných místech. Skautky na schůzce vyrobili velké množství ochranných stínítek (lucerniček) do kterých se mohla umístit hořící svíčka tak, aby nezhasla. Co se nám zařídít nepodařilo, bylo počasí. V neděli celý den intenzivně přšelo... To nám však v rozdávání světla nezabránilo a na Strašnické si pro světýlko přišlo okolo padesáti lidí. Na Skalku, kde jsme světýlko rozdávali již téměř za tmy, přišlo dalších dvacet lidí. Doufáme, že naše světýlko projasnilo tmou v mnoha domácnostech a že každému, kdo si ho odnesl domů, vytvořilo tu pravou vánoční atmosféru. Díky moc za pomoc při realizaci Hermioně, Vlnci, Špagetovi, Vzpomínkovi, Malině, Sardinkovi, Kice, Breptě, Opičce a Korunce..

VÝPRAVA METREM A ŠÁRKOU

19.1.2013

TECKLIS/ŠTŘELKA

Z původně víkendové výpravy se stala jednodenní, když se zdálo, že současné dvoučlenné vedení Štřelky bude nad mužstvem v převaze. Nakonec jsme se sešli v šesti: Mrňous, Marek, Meloun, Martin, Medvěd a

jeho bratr (pro tuhle výpravu přejmenovaný) Manda. Využili jsme nevšední příležitosti projít se pěšky tunelem metra, a tak jsme z Veleslavína dorazili na Petřiny sice tunelem, ale po vlastních. Na první jízdu si přece jen budou muset Pražané ještě počkat. Mandova návštěva však byla zatěžkávací zkouškou celé stavby, po které už mnohatunové soupravy mohou bezpečně projíždět, neboť ani on ji nedokázal pobořit.

Zpátky jsme se vraceli údolím Šárky, nad kterým jsme se ještě zastavili v fastfoodovém nebi značky McDonald. Náležitě posilnění jsme sestoupili do údolí a se zastávkami na koulování se, potyčky ve sněhu a na nácvik frontálního útoku jsme došli až do Jenerálky, kde jsme odlovili keš Šárecké Everglades. Běžně nedostupná schránka uprostřed podmáčeného bažino-ostrova byla snadno vybratelná i suchou rukou a nohou, neboť bylo hluboko pod nulou. Aspoň, pokud jste opatrně našlapovali. Což se ne každému povedlo.

Skončili jsme pak odlovením druhé keš a ohromného výhledu ze zříceniny na Babě. Po dobrodružném leč nedoporučením hodném pokusu zkrátit si cestu zpět jsme se pokorně vrátili na autobus, který nás již hodně uťapanké odvezl na Dejvickou, kde dobrodružství v zimním království skončilo

PRAHOU PLNOU STRAŠIDEL

DOROTKA / 309. SMEČKA

Sraz jsme měli na zastávce Chodovská tvrz. Jeli jsme autobusem a tramvají na Hellichovu a tam byl Kocour. Šli jsme tam na tu akci a byla nám zima. Beňa nás zapsal a mezitím přišla Sova. Vyluštili jsme šifry a zakroužkovali si ulice v mapě. Potom jsme šli k vodníkovi. Když jsme prošli všechny strašidla, šli jsme se kouknout na svítící tučňáky na Vltavě. Potom jsme se pokoušeli vylézt na „obří mimina“ a pak jsme šli do cíle. Vzali jsme si odměnu a šli

rozbalit obálky, ve kterých byly klíče od pokladu. Zakreslili jsme to do mapy a šli hledat poklad. Došli jsme k něčemu, čemu říkali svatyně, a já nechtěla jít dál, protože tam

někdo stál. Spočítala jsme vedoucí, ale byli všichni. Pak jsem zjistila, že je to socha. Po dlouhém hledání s Kocourovou „GPS“ jsme poklad našli a jeli domů.

PŘÍSLOVÍ A ÚSLOVÍ

Dobré slovo i železná vrata otvírá.

Ježkovy zraky a ježčiny taky!

NOVOROČNÍ VÝŠLAP OLDSKAUTŮ 1.1. 2013

...NA PETŘÍN

LOGAN

Sraz jsme si dali u pomníku prezidenta Edvarda Beneše na Loretánském náměstí a bylo nás celkem 19.

Naše trasa vedla Petřínskými sady, pod Strahovským klášteřem – památníkem národního písemnictví, směrem k Petřínské rozhledně. Na tu se nelezlo, protože nad Prahou - matkou měst, se vznášel lehký šedomodrý opar a dohlednost byla okolo 2 km. A to přesto, že se po ránu vyklubalo z mraků dlouho neviděné sluníčko, zimmně ovšem zubaté. V přízemí rozhledny jsme ale mohli shlédnout výstavku oblíbených figurek – Igráčků. Před rozhlednou byla uspořádána tradiční burza vánočního cukroví, donesené z vlastních domácích zdrojů. Obešli jsme potichu Bludiště, abychom nezabloudili a průchodem v hradební zdi jsme prošli Růžovým sadem až ke hvězdárně M.R.Štefánika. Odtud to bylo jen pár kroků ke konečné stanici lanové dráhy. Uvnitř nás zlákala výstava o historii tohoto populárního pražského dopravního prostředku. Podle strahovské hradby /neplést s Hladovou zdí/ jsme došli k hradební baště a odtud mohli sestoupit k pravoslavnému

dřevěnému kostelíku sv.Michala, který zde stojí od roku 1929. Praze věnovali občané Podkarpatské Rusi, v té době části Československa. Zajímavé bylo i jezírko s umělým vodopádem a lovcem krokodýlů /kamenným/ v zahradě Kinských. Také jsme měli možnost využít skautskou pozorovací schopnost při sledování pohybu místních veverek shánějících v parku něco na zub. Sestoupili jsme ze sadů u náměstí Kinských na Smíchově, kde bylo konečné rozloučení s přáním všeho dobrého na dalších našich skautských stezkách.

MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ ZA ČERTEM BARNABÁŠEM 2012

STANDA - VEDOUcí AKCE

Letošní Mikulášské putování za lesním čertem Barnabášem proběhlo v neděli 2. prosince 2012 na asi 2,5 km trase z Hostivaře od zastávky tramvají Hostivařská do Lesoparku Hostivař. Dalo by se říci, že to bylo dle počtu účastníků nejúspěšnější za celou dobu od r. 1986, od kdy se bez přerušení každoročně pořádá. Fakta nám říkají, že se ho zúčastnilo celkem 247 osob. Z toho 117 dětí (40 v kočárku), 112 dospěláků a 18 pořadatelů (lidé na kontrolách a v cíli, čerti, Mikuláš, anděl). S nimi přišlo na 25 pejsků různých ras a velikostí i několik dalších lidí doprovodu, kteří se neregistrovali. Cesta vedla po červené turistické značce po pravém břehu Botiče do Lesoparku a byla motivována Barnabášovým adventním příběhem. Na první kontrole pod skalkami se setkali pochodníci s lesním čertem Barnabášem a plnili úkol vyrobit rybu pro Dorotku. Vystřiženou rybu lepili na ruličku od toalet'áku a nechávali si ji jako památku na absolvování trasy. Další cesta pokračovala na rozcestí pod přehradou, sešla dolů k mostku přes Botič. Za ním kousek při cestě byla kontrola druhá. Zde plnili pochodující úkol poznat, které rybě co chutná. Panelovou cestou došel každý k silnici, po ní vzhůru k Lanovému parku a zamířil do lesoparku k Piknikovému místu. Zde již byl Mikuláš, anděl a čerti. Ti za básničku či písničku obdarovali každého lízátkem, čokoládovým penízkiem a zlobivé postrašili. Do pekla si ale nikoho čerti nevzali.

To byl již cíl Mikulášského putování. Hořel zde pekelný oheň na němž si zájemci mohli opéci připravené buřty, či se napít čaje. Na připravených nástěnkách se dozvěděli také něco o skautingu i činnosti našeho 35. střediska J. Rady Praha 10. Nutno dodat, že pochodníky provázela velice pěkná skládačka s popisem trasy, mapkou, Barnabášovým adventním příběhem a též pamětním listem.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě i realizaci této velice úspěšné akce (jmenovitě nebudu uvádět, neboť jich bylo mnoho) z celého 35. střediska i KČT Praha Karlov, který spolupracoval. Těším se, že za rok se opět sejdeme při stejně, ne-li ještě úspěšnějším, Mikulášském putování za čertem Barnabášem.

PŘISLOVÍ A ÚSLOVÍ

Kdo si svého mistra váží, na toho hlad nedoráží.

Lidé pro nás stromy sázeli, sázejme my též.

Malé ryby – taky ryby.

Jen ten, kdo se odváží jít dál než ostatní, se dozví, jak daleko může doopravdy jít.

VÝLET OS DO BEROUNA

17.11.2012

ZÁPIS Z KRONIKY OS

✓ výlet byl zahájen na náměstí Jana Husa, kde právě probíhaly slavné berounské trhy. Tam jsme si dali na 40 minut rozchod, aby si každý něco nakoupil do domácnosti nebo třeba již k Vánocům. Také jsme se setkali s našimi dvěma členy – Dlouhánem a Tonym, kteří mimořádně jeli o vlak dřív. Společně jsme se pak vydali do proslulého medvědária pod Městskou horou. Z toho měl největší radost bratr Medvěd. Matěj a Kuba na nás působili svými kejklemi, ale Vojta někde pauzíroval, protože se mu z vyhrátého brlohu jaksi nechtělo. U náměstí jsme si chtěli dát v poklidu restaurace oběd, ale to se nám nepovedlo díky místním mladíkům, kteří si u našeho stolu zabrali musicbox a

chtěli nám oběd zpestřit halasnou muzikou. A tak se do nich někteří z nás bojovně pustili. Nakonec jsme zaplatili pití a přesunuli se do jiné restaurace, kde to k naší spokojenosti dopadlo dobře.

Při obědě jsme zpracovali podrobný program činnosti OS na příští pololetí. Po obědě jsme zašli do místního Muzea Českého krasu., kde mimo jiné zajímavosti probíhala právě výstava o hodinách zvaných Švarcvaldky. Byly to krásné bicí hodinové stroje a strojky. Tímto místem byl ukončen náš poslední výlet a Berdy se musel vypořádat s bolavým zubem, jel domů již dřív. Účast byla 9, tedy dosti slušná, neboť se všichni těšili, že se projedou oblíbeným vláčkem motoráčkem romantickým údolím řeky Berounky.

ZASE PO ROCE NA BRDECH

26.1.2013

LOGAN

Každý rok se v zimě na Brdech něco odehrává. Koncem ledna většinou tradiční a všemi pražskými skauty milovaný přechod Brd. Letos se konal 44.ročník. Čím se odlišoval letošní ročník od minulých? Hlavně ostrým a mrazivým povětrím. Bylo celých -12°C a drobně sněžilo. Před stanicí Rymáně jsme udělali nástup s uvítáním všech účastníků, kteří přišli na sraz a chtěli změřit své síly v brdských hvozdech. Logan tým seznámil z naší trasou a hlavními body naší zimní anabaze v závějích. Vyšli jsme zasněženou a dosti klouzavou cestou od naší tradiční zastávky v Rymáních a přes Mníšek, kde si někteří z nás ve vyhlášeném pekařství u zámku zakoupili vonící koblížky, houstičky nebo koláče. To byla past na naše oldíky a taková milá přestávka na vydechnutí po usilovném pochodu od vlaku. Cestou přes Stříbrnou Lhotu jsme potkávali roztroušené skupinky nějakých oddílů. Jen podle vedoucích snad skautských. Skaut se v zimě těžko poznává. Kroj vidět není, všichni jsou zachumlaní a čepice naražené přes uši k očím. Jedině vlajka oddílu či družiny třepetající se nad

hlavami dává tušit kolemjdoucím, že jsou to skauti na pouť za úspěchem. U nás máme takový zvyk, že pokud nemáme na sobě kroj, mít na oděvu aspoň jednu věc, která dává veřejnosti vědět ...hle, toto je skaut! Třeba klopový odznáček, lílka na čepici, skautský opasek u kalhot a od pozdravů pomačkaná levá ruka. Na Kytínské louce bývá okolo stanu Athabasky rušno a živo. Čaj zdarma, brděnky kolují z ruky do ruky. Zdraví se dlouholetí přátelé z různých koutů vlasti. Pro nás je vždy zlatým hřebem setkat se ze zasloužilým brdským vlkem – bratrem

Kruřasem. I letos tomu tak bylo. Přišel i bratr Derviš, nadšeně aparátem dokumentující to skautské hemžení okolo louky.

Náš tým 9 účastníků měl za úkol zbudovat na sněhu ohniště a zapálit oheň k opečení buřtíků, donesených proviantním bratrem Berdym. Je ale krutou pravdou, že v tak mrazivém počasí z promrzlého dřeva sebraných větví se nám to nechtělo vůbec dařit. Logan vypálil zásobu své březové kůry, kterou od léta pilně sbíral po lesích /z vývratů/. Za podpalovače byly pak ve vidině vonících pečených uzenek použity papírové kapesníčky, ubrousky. Kruřas kvůli nám roztrhal část diáře, co mu byl dán

asi pod stromček. Čoudu bylo stále dost, ale plamínky skomíraly. Logan už dopředu plánoval, jak použije svou, 20 let novou, štábní mapu Brd. Nakonec v zoufalé situaci použil velmi netradiční podpalovač a to prosulý kosmetický přípravek/značka kvůli reklamě skrytá zde : AEVIN/. Konečně, proč ne? Podle sdělení výrobce obsahuje čistý parafin.. A tak se všichni brdští bardi i jejich přátelé přeci je klasicky opečených buřtů dočkali..Ovšem poučení pro dobu příští...více v našich družinách trénovat rozdělávání ohně v extrémních povětrnostní podmínkách. Horolezci to taky nemají lehké, ve vysokých nadmořských výškách se voda nedá uvést do varu*! A my

jsme tady v Brdech, jen nějakých 450 metrů nad mořem! Nakonec jsme všichni měli z celého setkání radost a vraceli jsme se pěkně profoukaní a mrazem otesaní do naší milované matičky měst. U Smíchovského nádraží jsme si slíbili ...a za rok zase na Brdech!

**) Tecklisova fyzikální poznámka: Do varu se uvede snadněji, protože vaří při nižších teplotách. Dosáhnout 100°C je ten opravdový problém.*

OLDSKAUTSKÉ KLUBY 35. STŘEDISKA HLÁŠÍ

35. klub OS „Níbowaka-Gill“ historický, nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945 vedoucí Karel Skála - ATRI / SO/ nositel ŘSV -zást. Alja	506. klub „Úplněk“ sběratelský, turistický vedoucí Logan – Vladimír Chochola - zást. AKELA	Zpravodajka OS 35. střediska sestra Kendy – Irena Skálová /SO/ -zást. Medvěd /SO/
Telefony: Skálovi 233 551 127 ATRI mobil 732 463 160 Logan 223 012 644	Zpravodaj OS ORJ Praha 10 – Dlouhán – Jan Herna, ThDipl. zást. AKELA – Jindřich Matoušek /SO – Svojsikův oddíl/	tel. 605 584 729

ZDRAVÍME ČTENÁŘE v NOVÉM ROCE 2013, DĚKUJEME ZA PŘÁNÍ k VÁNOCŮM a NOVÉMU ROKU, i za písemná, tolik jsme nečekali v téhle “moderní poště”. 30 pohledů, 20 eSeMeSek, Ruměna první, na 10 telefonátů?... Přejeme ještě jedenkrát ÚSPĚŠNÝ CELÝ ROK a samozřejmě i na dále...

Šlapat pěkně skautskou stezkou (i když někdo o holích).

Tak to je celkem veselé, že jsme se do dalšího roku přehoupali a jak bude dále, uvidíme.

A Logan u nás? Přinesl nám LOKALI č. 5 pro nás a okolí, komu posíláme, když není v adresáři a je o něm v Lokali. Stačil jsem LOKALI vzít na schůzku „veteránů 35. OSK“ na Letnou, spolu s Kendy, k Jurajovi aspol., ale tam už si bráškové LOKALI č. 5 prohlíželi zásluhou Tonnyho- Ant. Pakury a Pávka= Pavla Zvelebila, ti je odbírají. Pochvala -

úroveň, obrázky, příběhy, barva...

Právě posílá bratr Člupko článek ze Slovenska, jak málo zná mládež např. SNP, SNP co je to? Víte, co to je? - Stačí zavolat 732 463 160 = ATRI, zařadíme do soutěže bratra „Midlocha“, ano, ano, správnou odpověď, co je to SNP? - Vylosujeme 3 první. /// Dále viz i dnešní křížovka, luštěte.../// Co vynecháno minule:

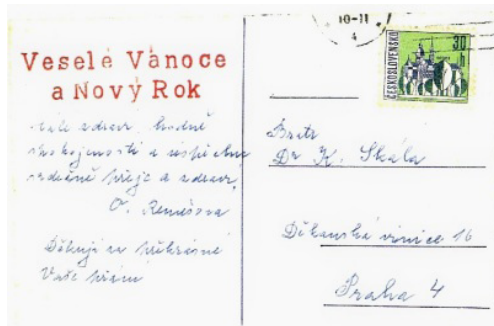
Vylušťeno z č. 4-!! Viki- všechno, křížovka - O tom co říci můžem? Kdo na to nemá,

nepochopí / z básně Šamana- Ruska s malou obměnou /, mozog: 1929- Slovo- LAVIČKA, doplňovačka- Sol nad zlato (Člupko)- **Daniel**- 1. střední- křížovka- **Nata**- do 2. třídy- obrázek traktůrku s vlekem, oba Břežany. // **Tereza**, 3. tř. Nový Bor- básnička POHÁDKOVÝ LES, uvedena //

POZDRAV bratru ČILOVI- ti tři Králové, **historie!!!**

(z archivu Čila. Někdy po propuštění z komunistického kriminálu mu přeje **OLGA REMEŠOVÁ**, ale v totalitě)- členka ÚRJ...+5. ledna 1974. Pro starší JE POJMEM...

A vedle foto **TŘÍ KRÁLŮ**- adresa Čilovi na **DĚKANSKOU VINICI, NE ATRIMU DO BOHNIC**, což asi si redakce spletla a adresu vynechala, **co pořad s tím Skálou?** Ach , jo. A na Vinici jsem Čila doprovázel.

1/ Narozeniny: Jistě bychom našli více vzpomínaných, ale uvedu jen dvě jubilea:

Nedožitých **100 let kpt. Jána Nálepky-Repkina, Hrdiny SSSR**, nar. 20. září 1912 +padl 16. listopadu 1943 na Slovensku při SNP...

a mé sestřičky **Marty Navrátilové roz. Skálové**, nar. 13. listopadu 1922= **90 let**, státně

vyznamenané za Pražské povstání 1945= ve funkci sanitka a spojka, nyní vdova, matka, sestra, sokolka, úřednice v.v., teta, babička...

Pěkný rozhovor s ní je v Pražském deníku: „*Snad nebylo jediného Čecha, který by se těchto událostí nechtěl zúčastnit.*“ Děvčata pracovala na sanitě v restauraci U Králů, ale roznášela i barikádníkům potraviny. V jednom případě jim bojovníci nacpali do kapes pláště u nich nepoužitelné náboje a - zastavili je na Tyršáku Němci. „Halt!“ Hrůza! Na štěstí německé vojáky ve zmatku odvolal jejich velitel...

„*Můj bratr s ostatními skauty zase jezdili s vozem HASÁKOVO ZELÍ pro raněné i ve vnitřní Praze a dováželi nemocnicím vedle raněných i materiál- dary občanů... prádlo ,lůžkoviny, oděv...i alkohol... U Prašné brány byli naši zajati SSmany a až střídající Wehrmacht je propustila... Je mi hrozně líto lidí, kteří při povstání padli, včetně kamaráda mého bratra skauta Jaroslava Rady a v Chodově Miloše Duška. Víceméně už bylo po všem a tolik jich položilo život. Bratr Karel, skautsky ATRI, 17letý, o válce a povstání- napsal dvě pěkné knížky...*“

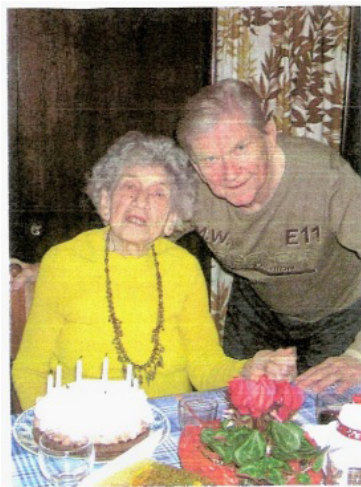
(Zde zkracujeme z plné stránky novin...)

Karel= ATRI: Přidávám **foto** od dcery Ireny- Vevery, z rodinných oslav k 90. narozeninám Martičky- (13.11.) - já se „tulím“. Jinak je kolem celá rodina...

2/ Přišlo pozdravných na 30 pohledů- krásných, překrásných, nejkrásnějších. Chtěl jsem je zveřejnit, aby se vidělo, že jsou z celé ČR a ciziny- ale byl jsem „přehlasován“- koho to zajímá? Tak nevím, jak vám všem poděkovat, ozvalo se pěkné procento čtenářů.

Doplňuji k příspěvkům LOKALI minulého, uvedeno Berdym: Vlasta Šefránková za 154. ZO ČSBS „SKALKA“, Odehnal Dušan- Sam, Kvasice...

(Podářilo se zaslat i v dopise, d'Ness, VI.M...)

Sourozenci Marta a Karel – praprateta a praděda

3/ Soutěž Dr. „Midlocha“= Eur Ing Dr Bohumil Kobliha. Soutěž nemusí končit, pošlete příspěvky, hádanky, kreslete...

Nyní očisluji další jeho díla LOKALI zaslané. Vrátil se mi příspěvek z 21. listopadu 2007!: „Totální zbezmocnění“. **A nové:** 4.1.2013- „Ambice? Ale jak?“, 16.1.2013- „Bilance na předělu“ // doplňkové čtení k prezidentským volbám ČR 2013, pro rovery // - Díky za dopis, bratře Midlochu a sestru Esko- další přehled na rubu str. 22...

4/ Naše plány plněny...

11.12. SO u Borovičky v Šárce „od nás“ Součkovci= Ďábel a Kari.

15.12. Vánoční OS- pěkná, jako vždy, v klubovně U Hranic...

1.1. 2013 - NOVOROČNÍ POCHOD, úspěšný, i když počasí mrazivé a účast mírnější=19, Skálovi jen na dálku. Od sochy prezidenta Edv. Beneše, Lorety v 10,15 h. přes Petřín, kde byla zastávka, občerstvení... a pochod Kinskou zahradou k Újezdu...

10.1.2013-**ZPÍVÁNÍ „LADISLAVA RAČKIHO“**- 20 skautek- skautů-světlušek- vlčat a „starých“ bardů= Berdy, Napo, Bobo s Korunkou a s dětmi, a Řízek- Atrimu předán moc pěkný diplom s fotkou členů 35. střediska a třemi vlajkami, a mnoha podpisy,

zpívalo se pod taktovkou sestry Kendy a s oslavou **85tin** Atriho. Začalo se první slokou Junácké hymny, končilo druhou slokou.

A proč Rački, zakladatel 35. oddílu? Protože se na něj všude zapomíná. Ve všech knihách, vč. SKAUTSKÉ STOLETÍ, se píše o „slavném“ prvním Jestřábově táboře v r.1925, ale že Jestřábovi- tehdy 34. oddílu, propůjčoval tábor Račkiho 35.oddíl z Prahy-Libně- **ani slovo.**

Jen Jaroslav Foglar= Jestřáb to plně přiznává ve své knížce „ŽIVOT v POKLUSU“ a my to opsali do naší historie 80 LET SKAUTSKÉ PĚTATŘICÍTKY PRAHA 1917-1997...

Ekumenická lesní škola zve všechny vůdce, vůdkyně, činovníky a R&R na
XXIII. SKAUTSKÝ SEMINÁŘ ELŠ
téma: „Scouting a svět“ 11. až 13. ledna 2013 v Salesiánském divadle, Kobyliské náměstí 1, Praha 8 - Kobylisy

5/ ATRI- s dovolením toho hned využiji a poděkuji za blahopřání- **poprvé a naposled-** nejprve **35. středisku** za krásnou uměleckou velkofotografii členů střediska s mořem podpisů a „jen“ třemi vlajkami...

a dále blahopřáli: 154. ZO ČSBS „SKALKKA“, Strašnice= Vlasta Šefránková, Miluše Handschuhová- Za výkonnou radu Junáka a Náčelnictvo Junáka **Marek Baláš** -Čiča, náčelník CHK, **Michala Rocmanová** - Káča, náčelní DK, **Josef Výprachtický** - José, starosta Junáka (Vážený bratře, rádi Ti blahopřejeme k životnímu jubileu, které slavíš v těchto dnech, a poděkovali Ti za práci a věrnost skautskému hnutí. Do dalších let Ti přeje hodně zdraví, pohody a dobré nálady...)- Výtečné básně, kresby jako vždy: **Jan Kříž-** Balů, v totalitě Rošťa, „Káňata“, Praha- Brtnice, Logan= **Vladimír Chochola-** Milý Atri, k Tvým narozeninám: Radost, slunce v duši, Lásku, naději a víru, hodně zdraví, to najdeš v síru! A další dobré věci jen! Ze srdce upřímně přeje Loganův bohnický kmen- A obrázek krásných fialek- Úžasné od Derviše= **Petr Jeschke-** překrásné mini albíčko na ztužené čtvrtce s dvaceti fotografiemi a symboly „našeho společného skautského života“ od dubna 1968! do současnosti. Vévodí Soví oddíl- můj a Jurajův= prof. v.v. **Jiří Fuchs-** 305 oddíl z Libně a obnoven právě v tom dubnu a v září 1968 převzat Dervišem, v totalitě Dervišův Slavoj Žižkov= Soví oddíl stále, atd.

Další blahopřání je od dcery Vevery, ale patří sem, protože je výtečně skautské, s čtyřbarevným ptáčkem *Pyrrbula pyrbulla-* **Dále** moc hezký pozdrav od Irenčiných= Kendy, sestřenic: **Jitka Bernášová, Božena Vokáčová, Jana Moravčíková-**

A vévodí: BIRTHDAY WISH- k Tvým narozeninám- **Have WONDERFUL Day-** Tvoji věrní

přátelé skauti Midloch a Eska, a vzorný velkočlun...v barvách (Milý... ATRI...Do dalšího života nabitého činností pro život člověka a skautingu je loď přichystána...)- Dále PhDr. **Hana Bouzková, vůdkyně SO, za Oddílovou radu** s přepěkným dopisem k srdci a Odkazem neznámého mnicha, nalezeného v Římě v chrámu sv. Pavla r. 1696- Ing. **Petr Beran**= Berdy, s rodinou, milé květinové přání- Ing. **Jiří Janků**, starosta Městské části Praha 8 a samostatně **Vladimíra Ludková**, místostarostka (oba dopisy velmi srdečné, paní místostarostky papírové plastické: „*Vážený pane Skálo, dovolte mi, abych se připojila se srdečnou gratulací k Vašemu krásnému jubileu*“)...**ATRI**:

Ještě jednou srdečné díky, i vám, osobně mně gratulující.

Přeji i vám všem, lidem dobré vůle, to nejlepší.

6/ Z plánu OSK Oldskautských klubů, další:

26.1.- 44. Zimní přechod Brd- odjezd vlakem, patron Logan

23.2. DEN SESTERSTVÍ- klubovna U Hranic v 15 h. s malou výstavkou Loganových „neznámých“ kreseb a výrobků- Kendy

9.3. POCHOD Dr.ŠUMAVSKÉHO- Standa

26.-28.4. Zámek Jemnice a okolí- 16.30 BerdyBus- Dlouhán a Berdy

4.5. Svatojánské proudy ze Štěchovic na Slapy a zpět parníkem- 8 h. BerdyBus- Berdy

5. či 6.5. v 10 h. Hřbitov Dáblice, v 16 h. Střelnice Kobylisy- datum bude upřesněno

6.5. Vzpomínková akce u pomníku 154. ZO ČSBS na SKALCE v Mukařovské ul. v 17:15h.-
vede Řízek, Skálovi

8.5. X. MACKŮV MEMORIÁL pro zvané, Latifundie- Logan

24.-26.5. Krušné Hory- Počátky a okolí, 17 h. BerdyBus- Bonzo a Píd'ala

15.6. SLUNEČNÍ ZÁTOKA- Sázava - 8h. BerdyBus- Logan

23.-29.6. OS camp Sedlo 2013- vlakem a BerdyBusem-Berdy

SVOJSÍKŮV ODDÍL (SO): 12.2. v 17 h. „Celnice“- 14.5. v 15 h. Bílá hora-

21.9. v 10 h. Víno- nem., 12.12. v 16 h. Šárka u borovičky

Za pozornost děkuji

Kendy, zást. Medvěď, ATRI, zást. Alja, Logan, zást.

Akela, Dlouhán...

Dr. Karel Skála

Toruňská 329/4

181 00 Praha 8 - Bohnice

POMŮCKA, VYSVĚTLIVKY SEŘAZENO PODLE KŘÍŽOVKY:

Dajan Bajanovič Murzin, náč. štábu, kpt. RA (Rudé armády), po +Ušiakovi velitel 1. ČS partyzánské brigády Jana Žižky- I.V.= **Ivo Viktor**, PaedDr., 20 let ve fotbalové brance Dukly a ČSR...V roce 1976 byl vyhlášen **popáté** nejlepším fotbalistou roku, naposledy, už se blížilo ukončení- **Jan Ušiak**, poručík, vel. 1. ČS part. brig... 2. listopadu 1944 v dalším boji s nacisty byl zraněn na obou rukou. Marzin měl průstřel nohy. 3.11.nastalo obklíčení, Jan Ušiak volil smrt z vlastní zbraně-

Ondráček Karel, pplk., náč. štábu ODBOJE ČS. VOJENSKÉHO VE VELKÉ BRITÁNII, intenzivní výcvik v prostoru Northamptonu v počtu 4500 mužů- 64% české, 18% slovenské a 11% **německé** národnosti- **Viliam Martin**, účastník SNP od počátku, přeběhem s útvarem, člen štábu, v současné době jako plukovník Ing. CHV MNO, končil výtečně jako vedoucí VK VŠCHT Praha- EARL- fon. **ERL**, angl. hrábě- **Illovský Tomáš, Michal**, por. KL (komb. letky ČS - VB), sestřelen při útoku na německé tanky 8. září 1944 u Piargy (Slovensko), pohřben v Bratislavě- **SMOLA** a **KULHÁN-**

nejen Smola s celou rodinou v branných sportech, vynikající- **Mgr.Eva Hansson Böhm**, účastnice táborů, střelkyně, má krásnou rodinu, viz LOKALI, i rodiče a spol. v Praze- **Karel Hynek Mácha...**
RARA- sovětské „letadélko“, které nás na zákopech v Tetschen (v Polsku) snad omylem postřelovalo...

KLUBOVNY

Klubovna je skautovi druhým domovem. Základnou, kde může připravovat nejmělejší výpravy a bystřit své dovednosti, aby obstál ve zkouškách, na které má být připraven. Společně s Kubou Hajičem jsme se na chvíli zastavili a rozhlédli po našich klubovnách.

KLUBOVNA U HRANIC - KUBA A 305. ODDÍL

Popravdě řečeno, klubovna U Hranic je domovem našeho oddílu teprve druhým rokem, a tak jsou moje zážitky s ní spojené mírně omezené. Přesto mi však postupně přirůstá k srdci a na schůzky i další oddílovou činnost je jako dělaná.

Vzpomínám si například na loňskou víkendovku spojenou s návštěvou Národního technického muzea a účastí v soutěži Prahou plné strašidel. Klubovna nám tehdy posloužila nejen jako prostor pro skautský program, ale i jako útočiště před nepřízní počasí, místo k přespaní a především jako kuchyň pro exkluzivní nedělní stravování: individuálně sestavené toasty ke snídani a k obědu šunkové rolky jako předkrm a mexickou paellu. No řekněte, kdy jste si naposledy na výpravě opravdu užili vaření?

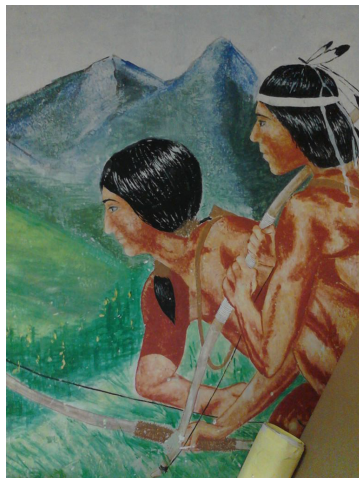
Za zmínku stojí i výprava připomínající výročí Sametové revoluce, která proběhla loni na podzim, nebo starší akce s roverským kmenem, jako bylo setkání s Markem Orkem Váchou či filmové odpoledne. A samozřejmě pravidelné schůzky, které se také umí vřít hluboko do paměti.

A tak přestože jsem dlouhá léta svého skautského působení strávil v klubovně, kterou muselo středisko z pochopitelných důvodů opustit, jsem docela rád, že další roky skautského života strávím snad právě v klubovně U Hranic. I za relativně krátkou dobu jsem v ní prožil poměrně dost nezapomenutelných zážitků, a pevně doufám, že jich na mě ještě mnoho čeká.

KLUBOVNA V ČERNOKOSTELECKÉ - TECKLIS A 309 ODDÍL

Jedna místnost, chodbička, záchod a hm... kuchyňský kout. Dřevěná podlaha a trubky pod stropem.

Jeden stůl uprostřed místnosti a kolem něj tolik židlí, kolik je zapotřebí. A počítač, o kterém skauti nevěří, že by mohl fungovat. Vždyť nemá ani dotykovou obrazovku! A hlavně dvojice indiánů, která shlíží ze stěny na naše schůzky a rady déle, než jsou někteří z návštěvníků na světě. Skromná, ale velice užitečná knihovna, neobyčejně bohatá sbírka kamení a šutrů. Tabule, která snesla tolik bodování a hádanek a šifer, že by mohla vyprávět. Kdyby mohla vyprávět. A támhle je klávesnice opakovaně použitá během táborových etapových her. A pod lavicí hangár, ve kterém se přespávalo na Sedlčanském táboře. Na druhou stranu, na prknech, která znamenají podlahu klubovny, se také několikrát přespávalo. V takových případech se dá i vařit v kotlíku na elektrickém vařiči a horká voda na čaj vznikne v rychlovarné konvici. Hm, není to žádný luxus, ale je zde vše co potřebujeme. Stejně jako hromada vzpomínek.

Přiložená fotka je z roverské schůzky „na slepo“ na Černokostelcké.

Klubovna naší smečky na Jižním městě se skrývá ve zdech Sborového domu Milíče z Kroměříže. Několikrát jsem v ní byl a konala se tam již nejedna středisková akce, ale bohužel se necítím dostatečně fundovaný, abych o ní mohl vyprávět, takže jsem se aspoň koukl, po kom se to jmenuje.

Milíč z Kroměříže byl Husovým předchůdcem, nad kterým držel ochrannou ruku sám Karel IV. a to i přes Milíčovo přesvědčení, že se blíží konec světa a náš Otec vlasti je ve skutečnosti Antikristem. Spíše bychom si ho ale měli pamatovat a vážit pro nezištnou pomoc nejchudším obyvatelům tehdejší Prahy a odvahu postavit se proti nepravostem mocných. Naštěstí se od té doby časy tolik změnilly, že?

ekokoutek

NAUČNÁ STEZKA MÝTO V NEDVĚŽÍ

A JEJÍ SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

KENDY

Práce na přípravě NS Mýto představovaly jednu z hlavních náplní činnosti členů výboru v posledním období. Úmysl vytvořit v NEDVĚŽÍ novou naučnou stezku inicioval pan Vilímeček, starosta této městské části. Je ovšem třeba připomenout, že původní naučnou stezku přibližující návštěvníkům přírodní památku MÝTO na Rokytce navrhl po odborné stránce náš dlouholetý člen Mgr. Vítězslav Jaroš na základě svých přírodovědných průzkumů v této oblasti... Podle dohody s pracovníky magistrátu a Ústřední výkonné rady ČSOP bylo dohodnuto, že stezka bude asi 2,5 km dlouhá s šesti informačními tabulemi na zastávkách a že bude okružní, tj. po absolvování celé stezky se návštěvníci vrátí na její začátek poblíž konečné stanice autobusu č. 267 (spoj od stanice Metra HÁJE do zastávky HÁJOVÁ v Nedvěži)...

Finančně přispěno z grantu...

Text uvedený na jednotlivých tabulích připravili naši odborníci na botaniku, ornitologii, historii atd., také výtvarné řešení a doprovodné fotografie, vycházející ze ztvárnění informačních tabulí na naší starší NS POVODÍM BOTIČE, jsou výsledkem práce našich členů. Velký rozsah měly práce na zajištění výroby tabulí, vytištění a zalaminování textů a posléze jejich instalace v terénu.

Souběžně probíhaly také práce na podkladech pro vytištění informačních letáků (skládačky), který bude sloužit návštěvníkům stezky jako průvodce. Všem, kteří se na přípravě NS MÝTO nějakým způsobem podíleli, patří velký dík za jejich práci a její výsledek.

Otevření ve čtvrtek 27. září 2012 v 16h. Za 35. středisko Junáka přítomni Akela-Jindra Matoušek a Jájina.

Zveme naše oddíly k pěkné jarní vycházce po naučné stezce podle Rokytky.

KŘÍŽOVKA K "SNP"

JESTLI MLÁDEŽ VÍ, CO TO ZNAMENÁ

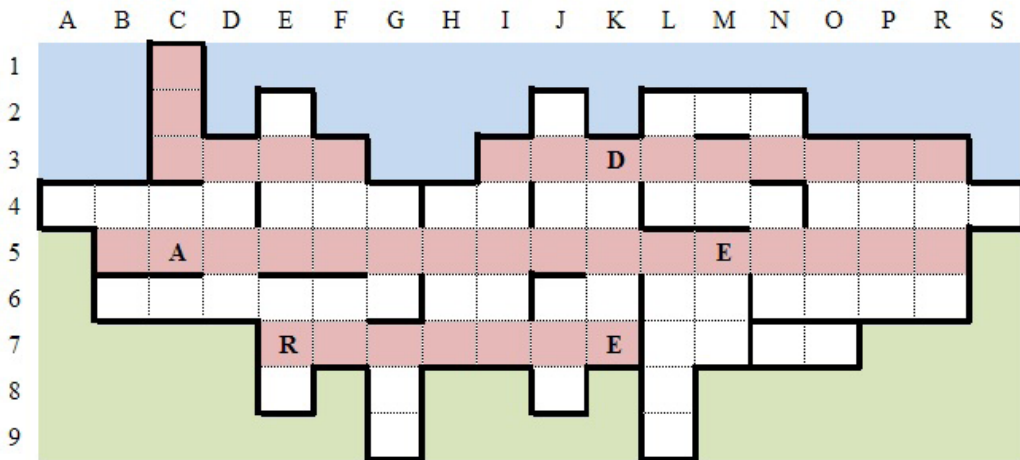
NÁMĚT BR. ČLUPKO, AUTOR ATRI
HRAD NA HRONU...

„V miestach, kde rieka Hron vytvára veľký meander, sa na strmom ostrožnom výbežku Čierneho vrchu pohoria Vtáčnik, vynímajú zrúceniny hradu...“ /// Název v tajence ///

Dne 15. března 1939 obsadilo fašistické Německo zbytek Čech a Moravy a 14. března byl vytvořen loutkový Slovenský stát... Na jaře a v létě zmohtnělo partyzánské hnutí, takže v srpnu 1944 již operuje na Slovensku 7 partyzánských svazků, které ve svých řadách mají více než 8000 osob... **SNP** započalo 29. srpna 1944 ve složitých podmínkách, v době, kdy hitlerovská vojska začala okupovat Slovensko... Letos k výročí **SNP** uvedeme přesněji.

Vodorovně:

1/ Viliam, zkr.- 2/ Muž. jm.11.11. zkr.- síra, chem.- kyslík, chem, zkr- Dajan Bajanovič Murzin- 3/ **2. část tajenky**- jistě nářečně- **taj**.- 4/ Nemocná- souhlas- kvalita mouky- druhá ½ denního notesulecký nátěr- cizí muž.jm.- 5/ **3. část tajenky**- 6/ Součást nohy- Civilní Obrana- zkratky I.V., slavný fotbalista, brankář Dukly a ČSR- Min. vnitra- angl. dělati- 7/ **4. část tajenky**- Obchodní akademie- JU= Jan Ušiak- 8/ SPZ Lucembursko- muž.jm. 25.6., 29.9., 23.7.= samé zkratky- 9/ Skautská

Akademie.

Svisle:

A/ SPZ Švýcarska- B/ Ondráček Karel- draslík, chem.- C/ Obvod lat.- tisícovka, řím.- SPZ Itálie- SPZ Rakovníka- nicka- D/ Hmátl- E/ Umělecká hvězda- fon. angl. hrábě- **R**- F/ Estetický národní obor- nesouhlas- G/ zajméno- sportovní poloha- H/ Tatinkovi- I/ CH= Šupinatá houba- J/ Hmyz, motýlí- Illovský Tomáš Michal, zkr.- K/ Ne později=**D-E**- ... L/ Zkratka autora díla (**delineavit**- kreslil, rýsoval...)- vynikající trenér Svazarmu i za totality- M/ Beta- něm. ano- jméno naší vedoucí ve Švédsku- N/ SPZ Mělníka- autor Máje ve zkr.- SPZ Japonska- O/ Sovětské průzkumné letadloko-Uran- P/ Irak republik- R/ Něm. konec- S/ Nula.

POCHODU Dr. ROBERTA ŠUMAVSKÉHO **OKOLO PRAHY**

Doba konání: **SOBOTA 9. března 2013**

Start tras: pěší (možno i cyklo): 30 km - 8.00 až 9.00 h
10,5 km - 8.00 až 10.00 h

Na dohled od konečné výstupní stanice metra B ČERNÝ MOST

Spojení na start: METRO „B“ (Zličín, centrum), autobusy č.181 – (Opatov), 202 (Poliklinika Mazurská), 221 (Čertousy), 223 (Depo Hostivař), 240 (Háje), 303 (Říčany), 367 (Brandlův n.l.-Stará Boleslav), meziměstské linky z východních a severovýchodních Čech.

Trasy: **10,5 km** - ČERNÝ MOST – DOLNÍ POČERNICE – XAVEROV – NOVÉ DVORY – KLÁNOVICE NÁDRAŽÍ
28,5 km - ČERNÝ MOST – DOLNÍ POČERNICE – XAVEROV – NOVÉ DVORY – KLÁNOVICE – KLÁNOVICKÝ LES – ÚVALY – HOSTÍN – HRADEŠÍN – ŠKVOREC – DOBROČOVICE – KVĚTNICE – ÚJEZD nad LESY – VIDRHOLEC – KLÁNOVICE U NÁDRAŽÍ

Náplň pochodu: Za jakéhokoliv počasí je trasa vedena podle popisu cesty, s použitím turistických značených cest, na některých místech doplněna zvláštním značením.

V cíli obdrží každý účastník upomínku a malé občerstvení.

Kdo u cíle prokáže účast na 5, 10, 15, 20 nebo 25 ročnících, Pochodu Dr. R. Šumavského, obdrží zvláštní pamětní vlaječku.

Startovné: Děti do 15 let = 5,- Kč. Členové KČT, OZP, Junáka, důchodci, osoby se sníženou pohyblivostí (průkaz) = 15,- Kč; ostatní = 30,- Kč.

Upozornění: Doporučujeme si vzít s sebou dobré obutí, neboť cesta je vedena též po lesních a polních cestách. Možno si vzít mapu Okolí Prahy.

Pořadatel bohužel nemá možnost zajistit ubytování.

Žádáme pochodníky, aby cestou dodržovali pravidla silničního provozu, neničili značení cesty, aby všichni zdraví došli.

Pochod je zařazen do seriálu odznaku „Dvoustovka turistických akcí“.

Účast je na vlastní nebezpečí. Pochod není komerčního ani výdělečného charakteru.

Cíl pochodu: 11.00 – 16.15 h – NEDALEKO NÁDRAŽÍ KLÁNOVICE

Organizační zajištění: TOM Střelka - KČT 101300.3 PRAHA KARLOV
35. středisko Junáka J. Rady Praha 10 - Skalka, 309. oddíl skautů.
Ved. štábu a příp. informace: Stanislav ZEMEN, 199 00 Praha 9,
Ostravská 625, tel. 286 922 892.

POJĎTE S NÁMI PROJÍT JARNÍ KILOMETRY NA TRASE POCHODU Dr. R. ŠUMAVSKÉHO
OKOLO PRAHY

- JDEME ZA KAŽDÉHO POČASÍ -

Rubrika rozhovor Lokali, Vám v tomto roce přinese postupně rozhovory se všemi „Polistopadovými“ vůdci střediska, kterými jsou Atri, Beny, Iron a Napoleon. Jak s odstupem času hodnotí jejich působení ve vedení střediska? V čem vidí ty nejvýraznější změny / posun skautingu? Dnes Vám předkládáme rozhovor s prvním z nich, Atrim, který začátkem tohoto roku oslavil 85. narozeniny. Rozhovor se konal 17.1. v Toruňské ulici u Atriho a Kendy. Otázky kladl Bobo.

Milý Atri, tvé paměti sahají hluboko k počátkům našeho střediska, Krásně sepsanou historií našeho střediska se ti podařilo zkompletovat a vydat v roce 1997 k jeho 80. výročí. Z tvých knih a popisovaných událostí je cítit, jakou obrovskou chuť měli dříve do skautování děti i vedoucí. Vnímáš toto zapálení také u dnešních, mladších skautů? Kde případně vidíš ten největší rozdíl?

Jako 9leté dítě jsem s dalšími kluky vstoupil v Libni do skauta - k příštím našim TŘEM čestným vedoucím – Akelovi= Josefu Odehnalovi (roč. 1920), SchérChánovi= Jiřímu Bílkovi (1917) a Nibowakovi= Josefu Dundáčkovi (1915), ty byste si měli pamatovat. To bylo září 1937. Všichni jmenovaní znali Ladislava Račkého / byl jugosláv. původu / Zapálení jsme byli- jako všechny děti kolem. A nebyli jsme zklamáni. Stejně další v roce 1945 a 1968 a ještě do určité míry v r. 1990. Stejně tak vedoucí. Dříve se mnohem více chodilo v kroji, třeba i do školy během státních svátků. Nyní jsou další rozsáhlé zájmy, to znáte. Ale je to i na rodičích- mají-li i vlasteneckého ducha...

Vůdcem střediska ses stal shodou okolností při znovuobnovení Junáka v roce 1968. Přestože tato svoboda trvala krátké necelé dva roky, stihl se uskutečnit veliké množství vzdělávacích akcí (čekatelských zkoušek, lesních škol) a tím vychovat mnoho lidí do budoucna, jak ukázal rok 1989. Co bys řekl dnešním rádcům - proč by měli mít zájem zúčastnit se takovýchto vzdělávacích akcí?

To byl celkem ideální čas. Rok 1968- duben. Bratrem Plajnerem vyhlášen svobodný Junák, já s razítkem „svého“ 305. „sovího“ oddílu z Libně let 1945- 1948, ilegálně do roku 1950, jsem se na pozvání skautů zde do Miramare poznal s nejbližšími z okolí a smluvili jsme se: Sup- +Mirek Bašus, Derviš- Petr Jeschke, Riki- St.Voženílek, my Skálovi, druhý den Logan- Vladimír Chochola... a dohodli se. Já nejstarší (40) a s razítkem obnovil 305. oddíl (tehdy 35. střediska) a byl schválen jako vedoucí. Oldskauti 35.klubu původem z Libně, mne na schůzi navrhli a zvolili do funkce střediskového a Kendy jako zástupkyni. Udělali jsme plakátky po škole V Rybníčkách a na agitační středisko v Jevanské na Skalce a 19. dubna 1968 přišlo 122 dětí a mládeže, 93 chlapců a 29 děvčat. A hned v srpnu jsme jeli na tábor po Akelovi, mém vedoucím z před- ve válce i po válce, do Miletína na Želivce. Středisko bylo mohutné a u všech- dětí i vedoucích, byla velká chuť do „práce“. Udělali jsme toho hodně, vč. RÁDCOVSKÝCH KURZŮ,(třídnici máme plnou), každý si může přečíst v kronice 80 LET PĚTATŘÍČITKY 1917-1997, měla by být v každém oddíle a postupně si v ní číst, třeba i jednotlivě. Kde ji nemají, dodám, ještě jich pár mám. Výborný kolektiv vedoucích a tak se mi „velelo“... VZDĚLÁVAT SE URČITĚ ANO, ukazoval jsem vám třídní knihu ze všech kurzů za mé působnosti 11.l. na zpěvu...

Pro skauta by to měla být nutnost, získat kvalifikaci a dovednosti pro celý svůj život.

Po roce 1989 se tedy do střediska vrátil dostatek vedoucích tak, aby zabezpečili vedení tenkrát nebývalého zájmu dětí (až 238 členů střediska v roce 1995). Dnes u menších dětí není ten zájem tak veliký, souhlasíš s tím, že dříve nebylo tolik jiných možností? Nebo dnes dávají rodiče přednost jednostrannému vzdělávání na místo všestrannému rozvoji, který skauting nabízí?

Například já byl dříve veliký fotbalista (král střelců) a rozhodl jsem se tenkrát pro skauta. Někdy je nutné udělat rozhodnutí. Nejlepší, pokud třeba skauta doporučí kamarád?

Stále máš veliký přehled o akcích, které dnes středisko pořádá nejen pro své členy, ale také pro veřejnost. Jsou typy akcí, které ti v našem programu schází? Vzpomeneš si naopak na nějakou pořádanou střediskovou akci, která tě potěšila?

Nemyslím, že by mi nějaké akce chyběla, u některých akcí jsem osobně „seděl“ u týpíčka- asi 5x, chválím, jste výborní!!! Výborné jsou střediskové srazy, odpoledne plné her i Betlémské světlo.

Rád bych se tě také zeptal na tvůj názor, na novou podobu Lokali, které teď bude již třetím rokem vycházet jako celobarevný časopis s nákladem cca 200 výtisků. Víím, že se středisková rada dohodla na úpravě obsahu, menším počtu stran, ale pokud zhodnotíš časopis jako celek, řekl bys, že se mu daří?

Chválím, chválím i výtečné LOKALI!!!! Hlavně aby se více zapojily také děti z oddílů...

Trochu odlehčíme a poprosím tě, zda si vzpomeneš na něčí přezdívku, s kterou jsi se během svého skautování setkal a opravdu tě pobavila, nebo se k ní váže zajímavý příběh? (Mimochodem vznik tvé přezdívky lze dohledat v knize historie 35. střediska, jak jsem se přesvědčil. Znají tuto příhodu čtenáři Lokali?)

Snad všechny přezdívky jsou pěkné. Nejlépe si vybavuji tvoji KORUNKU, jak na 1. schůzku přišly dvě LUCINKY, JAK JE ROZEZNAT? Tvoje měla krásné tričko (má ho prý dodnes) s překrásnou korunkou, stala se KORUNKOU, a sedí jí to, „vládně“ střediskem. Dík.

Další třeba Pavučinka původně malého synáčka Jimma? Tak mu jméno slušelo. Jiskrné oči jako pod závojem- a stejnou máme krásnou paní profesorku z ILDŠ (Instr.Les.Dív.Školy)= Pavučinku... Jako třetí bych zařadil Sasanku atd. atd.

A moje přezdívka? Po květnu 1945 byli u nás angl. vojáci (ze zajatců)- skauti a bavili se s našimi rovery, Meňas, Vedral... a líbilo se jim, jak hrajeme „košíkovou“ s vlčaty. Zeptali se, kdo jako jsem - Vedra řekl jako hanlivě, ale v legraci: Akelas too rover- Akelův taky rover.

A oni zakřičeli, whoo, kdo:? - A já odpověděl: I= já. A oni to vyryli do kurtu.

Lilo skoro týden, no, pár dní. Vyšlo sluníčko a na kurtu k našemu překvapení bylo to A.T.R.I.

„Vedra“ mi řekl: „Tak žádný Kájo, ale do Lesní školy v srpnu už pojedíš jako ATRI, Atroušku!“

V době rozhovoru začíná nový rok 2013, co bys popřál současnému vedoucímu střediska a případně všem našim členům?

Hodně dětí do oddílů, samé zdraví, dobré vedoucí a NEZAPOMÍNAT, že jsme 35. středisko Ládi Račkiho a Jaroslava Rady, klubem 35.OS- vyznamenaného za válku Junáckým křížem Za vlast 1939-1945, stejně i řada z nás, 35. oddíl, ale i s námi 25. oddíl v počtu na 60 účastníků Povstání 1945, máme své padlé - Jaroslava Radu a Miloše Duška, jehož jméno Sýkorám vybrala Libuška, sestra Boba. Sejdeme se v pondělí 6. května 2013 u pomníku v Mukařovské na Skalce v 17 hodin?

Atri, děkuji ti mnohokrát za tvé odpovědi, rád jsem si s tebou popovídal a tobě přeji k tvým narozeninám zdraví, možnost vidat se nejen na oldskautských akcích ještě dlouho s ostatními brášky a sestrami a pohodu rodinného kruhu.

PROČ PRACUJI NA CHARITĚ

(Posílám vyluštění a trochu povídání do soutěže BR. MIDLOCHA -
Vaše věrná sestřička VIKI= Jarka Marešová z Vintířova, okres Pacov)

Milá Kendy, milý Atri a všichni ve skautu i v rodině!

Přejeme vám všem ještě jednou v celém příštím roce srdce plná pokoje, radosti a vzájemné lásky. I nadále hodně sil, nadšení a elánu ve vaší nádherné práci. Pozdravujte všechny známé ve skautu, jsou chvíle, kdy na ně moc vzpomínám, a stýská se mi. Ale voláme si.

A teď vám přejeme, ať ve zdraví přečkáte zimu a ať prožijete co nejkrásnější svátky vánoční v kruhu svých nejbližších a přátel... Krmítka pro ptáčky už máme osazená a zasypaná, zásoby slunečnice nakoupené, a tak nám nezbyvá, než se těšit zase na jaro a sluníčko.

Proč pracuji na charitě.

Jako malá jsem toužila být veterinářkou. Co já se nanosila domů všeliké havěti, která buď byla v našem malém strašnickém bytě u „Skalky“ mými rodiči s notnou dávkou odolnosti trpěna (kuřata, brouci, rybky, králík, pulci, andulky, žížaly atd.) nebo nekompromisně vyexpedována (několik toulavých psů, kočky, myši a vše větší než králík). Pak se to vylepšilo, skautovala jsem.

Veterinární fakulta byla až v Brně, a tam naše finanční možnosti nesahaly. A tak jsem se vrhla na svůj druhý koníček- malování a rýsování a stala se ze mne projektantka. V Praze stojí několik „mých“ staveb, a tak po téhle mé práci zůstala alespoň nějaká památka.

Asi to mělo tak být, že jsem musela po deseti letech kvůli zdravotním problémům (oči, krční páteř) „projektařiny“ nechat a začít si shánět úplně jiné zaměstnání. Zase se ve mně vzedmuly ty moje pečovatelské vlny a já jsem začala pracovat jako zdravotní sestřička. Musela jsem si sice doplnit odborné vzdělání, ale to mně nevadilo. Jelikož mě práce s lidmi chytla za srdíčko a já zjistila, že jsem v životě ještě včas našla to pravé povolání. Odstěhovali jsme se z Prahy a já nějakou dobu pracovala u dětí. A pak (po zavření ozdravovny v Černovicích) našla práci na Charitě v Pacově.

Dědečkové a babičky, o které se na Charitě staráme, se stali záhy mými nejlepšími přáteli. Tahle práce se možná někomu bude zdát namáhavá, a to jak fyzicky, tak i psychicky. Pravda je, že někdy jedu domů utahaná jako kotě, ale vždycky s pocitem něčeho, co se nedá pořádně napsat. Je to teplo v srdci a duši, je to krásný stav naplnění a potřebnosti, který je u každého povolání tak důležitý. Nemůže každý tuto práci dělat a podle mě se nedá ani naučit. Myslím si, že člověk má „empii“ už vrozenou a je mu dána do vínku. Jeho jediná zásluha je v rozhodnutí, že využije tohoto daru ve prospěch jiných a je na každém takovém, zda si tuto práci zvolí jako svoje životní poslání. Tak se totiž může bez nadsázky pečovatelská práce nazvat.

To není žádná rutina, ani řemeslnická dovednost. Ani to není žádná výdělečná činnost, zbohatnout se na ní určitě nedá. Pokud tedy nazýváte bohatstvím peníze. Pokud je pro vás bohatstvím naplněné srdce, tak jste se rozhodli správně. A to říkám bez nadsázky, protože to tak denně cítím. Nemusí to každý pochopit, ale to je mi jedno, protože není každému dáno cítit duši jiného.

Mockrát jsem si vyslechla od svých bývalých spolužaček ze stavební fakulty, které mají vysoké platy a zajištěná dobrá pracovní místa, proč si nenajdu jiné, lukrativnější povolání. Kdo to nezažije, nepochopí. Stály jsem tuhle s kamarádkou v Penny a během našeho krátkého rozhovoru mě radostně a s úsměvem pozdravilo několik babiček. „*Koukám, jak tě všichni mají rádi,*“ povídá moje známá a asi ani netušila, jak mi v té chvíli bylo dobře, protože právě tohle je naše největší „odměna“.

Možná si myslíte, že práce se starými lidmi je smutná. Ale není to pravda. Starý člověk dokáže tak poutavě vyprávět, jeho vzpomínky jsou samozřejmě občas smutnější, ale většinou jsou veselé a někdy se spolu zasmějeme tak, že mi skutečně až tečou slzy. A na nás je, abychom v té naší uspěchané době věnovali babičkám a dědečkům (ale i dětem a všem ostatním lidem) pro ně to nejdůležitější a nejpotřebnější, a to je náš čas. Ten si starý člověk nejvíce žádá a toho se mu nedostává. Posedět, trpělivě naslouchat, přečíst z knížky, probrat staré fotografie nebo je

pohládit a držet za ruku- nic to není, nic nás to nestojí, a přeci to pro každou babičku nebo dědu znamená moc. A v tom je také naše práce.

A věřili byste, že se trochu plní i můj dětský sen. Hodně staroušků má totiž doma pejska nebo kočičku a já je všechny znám a všechny jsou mými kamarády a těší se na mě stejně jako jejich majitelé. Vítají mě při každé návštěvě a já nikdy nezapomenu každého zvířecího kamaráda podrbat za ouškem a na bříšku a pochválit ho, jak je dneska hodný, poslušný a roztomilý, a tím zase udělám radost jejich páníčkům. Pokud to vím, poradím i se zvířecími neduhy, občas vytáhnu nějaké to klíště, a tak jsem vzácná kromě pečovatelky i tak trošku veterinářkou.

To víte, že přijdu i smutné chvíle, když se naplní babičce nebo dědečkovi jeho čas a já se s nimi musím rozloučit. Zůstanou mi vzpomínky, které mně už nikdo nesebere a také vědomí, že jsem starouškovi posloužila i v jeho posledních dnech. A zase budu spěchat k dalším, kteří mě potřebují a jsou ještě mezi námi, pomohu, poradím, povyprávím, vyslechnu moudra i bolístky, někdy si popláču, někdy se zasměji. A budu šťastná. A proto pracuji na Charitě a neměnila bych. Tak to je a to mi věřte.

Zdravím vás všechny, za manžela Ing. Honzu, za rodinu syna Vaška, už jsem babička- s pozdravem **SKALKA VOLÁ, zdar, zdar, zdar**

kdo jsem

BEŇA

Ahoj,

moje jméno je Benjamin a říká se mi Beňa. Mám rád dobré knihy, dobrou hudbu, dobré jídlo a dobré lidi. Nemám rád špatné knihy, špatnou hudbu, špatné jídlo a špatné lidi. Taky mám rád deskovky. Co se týče těch knih – od malička mám rád pohádky, takže teď nejraději čtu science fiction a fantasy literaturu.

Jsem učitel angličtiny, i když jsem ještě donedávna několik let pracoval jako programátor. (Možná byste čekali, že se za tím skrývá nějaký komplikovaný příběh, ale skutečnost je poměrně jednoduchá – prostě jsem jednou zjistil, že nechci být programátor, ale učitel).

Skaut (vlče) jsem od 7 let, takže jsem prošel všechny kategorie, které skauting nabízí. Původně to nebylo ve Smečce 309, ale v oddíle, který patřil pod dnes už neexistující středisko Ječná. Od začátku mě bavily hlavně různé hry. Později, na táborech, kam jsme jezdili jako skauti, se přidala hrdost na to, co všechno zvládneme vlastníma silama – a zvládli jsme toho spoustu – různé táborové stavby typu věží a podobně, vychytávky zpříjemňující život, postarali jsme se o běžný chod a přitom jsme si vlastně skoro pořád hráli, jak už to skauti dělávají. A taky parta, se kterou jsme to všechno podnikali, kde jsme věděli, že se jeden na druhého můžeme bez problémů spolehnout a kde po čase začala fungovat jakási „telepatie“ – spousta věcí fungovala, aniž by bylo potřeba se nějak domlouvat. A když mluvím o táboření – je potřeba podotknout, že jeden rok to zahrnovalo týden v tee-pee v zimě na sněhu.

Později jsem začal v našem oddíle vést vlčata. Na vedení Smečky 309. jsem se začal podílet v roce 2008. To jsme sídlili ve Strašnicích a byli jsme čistě klučičí oddíl. Od té doby jsme provedli dvě velké změny – sídlíme v klubovně na Jižním Městě a jsou s námi i holky. Byl to vlastně svým způsobem nový začátek a myslím, že se povedl (byť toto samozřejmě musí posoudit hlavně jiní).

Počť jsem začal v našem oddíle vést vlčata.

Na vedení Smečky 309. jsem se začal podílet v roce 2008. To jsme sídlili ve Strašnicích a byli jsme čistě klučičí oddíl. Od té doby jsme provedli dvě velké změny – sídlíme v klubovně na Jižním Městě a jsou s námi i holky. Byl to vlastně svým způsobem nový začátek a myslím, že se povedl (byť toto samozřejmě musí posoudit hlavně jiní).

Proč to dělám? Hlavně mě to baví, jinak by to nešlo. Kromě toho věřím, že to má smysl, a že i další generace si zaslouží vyrůstat v partě, kde si bez velkých řečí všichni rozumí a zvládnou spoustu náročných akcí.

HISTORIE MIKULÁŠSKÉHO PUTOVÁNÍ

STANDA

První Mikulášské putování vzniklo ve 3. turistickém oddíle TOM 50447 STŘELKA v roce 1984. To jsme se rozhodli, navazující na dlouholeté tradice červnových výletů s rodiči, udělat podobnou akci pro členy oddílů, jejich přátele a rodiče i v zimě.

V sobotu 8.12.1984 jsme vyrazili poprvé za lesním čertem Barnabášem na Čertovy skály u Černolic. Jméno čerta bylo vybráno proto, že jsem několik let před tím četl nebo viděl pohádku, kde byl čert Barnabáš - poťouchlý ale spravedlivý čertík, který když se do pekelného kola dostal někdo, kdo si peklo nezasloužil, mu pomohl na svobodu. Zatím, kdo se ho zasloužil, toho tam co nejrychleji dostal. Tím si mne získal a tak jsem jeho jméno prosadil do naší akce.

Dobrou duší Putování byl v prvním desetiletí náš člen ze začátků oddílu Čárlí= K. Rak. Ten před akcí obešel trasu a v některé restauraci zajistil kolem 20ti teplých polévek (pro děti z poplatku a dospělí si platili sami, co chtějí). Čárlího tatínek- výtvarník, nám namaloval čerta a Mikuláše na výrobu razítek a postupně tři diplomky, z nichž první se pak používal jako pozvánka pro přátele oddílu a jejich děti, které nebyly přímými členy STŘELKY. Vyrábělo se mezi 20 až 40 balíčky, které někdo z dospělých v pytli a krosně odnesl na určené místo. Na dotaz, co neseme, jsme říkali, že neseme známým cihly na opravu chaty...

Po zapojení STŘELKY do 35.střediska se asi od devadesátých let začaly připojovat i další oddíly a Mikulášské putování se stalo oblíbenou střediskovou akcí.

Čárlí v té době vážně onemocněl a pro tolik lidí nešlo ani zajistit tolik polévek, tak se od tradic teplých polévek upustilo.

Putování mělo také na mále. Jedno z nich, pořádané pro 35. středisko, pojali skauti 305 Vlčáci jako honbu na herce a ve skupinkách přepadali čerty a Mikuláše..., což bylo stresující, neboť za dva či tři dny se mělo chodit do rodin. Vedení 309. oddílu STŘELKA se proto rozhodlo příští rok Putování zrušit. Nakonec se přece jen konalo, ale pouze pro vlčata a světlušky. Skauti 309tky odmítli účinkovat, tak zůstalo jako v prvních ročnících jen u čerta Barnabáše (ve Standově provedení). Další léta nebyla tradice přerušena a z původních 20 účastníků v prvním ročníku, jich v letošním (2012)- 29. ročníku- bylo 247 a to jen těch, co se registrovali. Další, možná i padesátka doprovodu se již nepočítala. Zdar dalším ročníkům!

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10

1. číslo 2013, ročník XXVIII.

Adresa: Dürerova 2170, Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 5. 4. 2013

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Žabka - Kateřina Vančurová, ATRI - Karel Skála

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:

skauti-strasnice.unas.cz